

Nr 136.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående användande av Spenshults sanatorium såsom eftervårdssjukhus för reumatiker; given Stockholms slott den 14 mars 1952.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Gunnar Hedlund.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås, att sanatoriet på Spenshults kronopark, som nu förvaltas av överstyrelsen för Konung Oscar II:s jubileumsfond, skall för en tid av 10 år på de villkor Kungl. Maj:t bestämmer upplåtas till riksföreningen mot reumatism för att nyttjas som eftervårdssjukhus för reumatiker.

Till vissa ombyggnads- och reparationsarbeten vid anläggningen samt till inköp av viss utrustning äskas ett reservationsanslag — betitlat Ombyggnad och utrustning av Spenshults reumatikersjukhus — av 740 000 kronor. Därjämte föreslås, att till detta anslag skall överföras ett belopp av 87 000 kronor från befintlig reservation på anslaget till Bidrag till byggnadsarbeten vid folksanatorierna.

*Utdrag av protokollet över inrikesärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars
1952.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för inrikesdepartementet, statsrådet Hedlund, fråga om användande av Spenshults sanatorium såsom ett eftervårdssjukhus för reumatiker samt anför.

Sanatoriets tillkomst m. m.

Efter förslag i proposition nr 131 till 1909 års riksdag anvisade riksdagen medel bl. a. till uppförande av ett tuberkulossanatorium med 110 vårdplatser på Spenshults kronopark i Hallands län. Vidare medgav riksdagen, att anläggningen finge ställas under förvaltning av överstyrelsen för Konung Oscar II:s jubileumsfond för att upplåtas åt sjuka efter samma grunder, som gällde för de äldre folksanatorierna, under förutsättning att från överstyrelsen avlämnades förbindelse att på de under överstyrelsens förvaltning stående sanatorierna skulle mot full ersättning av statsverket hållas sammanlagt 120 vårdplatser ständigt tillgängliga för tuberkulossjuka bland vissa grupper statliga tjänstemän och boställningshavare samt värnpliktiga.

De äldre folksanatorierna, vilka tillkommo genom en donation av konung Oscar II, äro Hessleby sanatorium i Jönköpings län, Hålahults sanatorium i Örebro län och Österåsens sanatorium i Västernorrlands län.

Antalet ordinarie vårdplatser vid de nämnda sanatorierna uppgår nu till resp. 132, 136, 120 och 136.

Föreliggande framställningar.

Riksföreningen mot reumatism, vilken enligt antagna stadgar har till uppgift att verka för de reumatiska sjukdomarnas bekämpande i Sverige, har i skrivelse den 2 januari 1951 hemställt, att Spenshults sanatorium skall ställas under för-
eningens förvaltning för att av densamma drivas som eftervårds- och kon-
valescentanstalt för reumatiskt sjuka. Förutsättningen för att riksföreningen

skall kunna övertaga förvaltningen av sanatoriet är, att viss trängande reparation och förnyelse av inventarier verkställs, att läkarundersöknings- och behandlingslokaler ombyggas och förses med erforderliga inventarier för att sjukhuset skall kunna arbeta som reumatikervårdsanstalt, att lokaler med fast och lös inredning för arbetsträning, yrkesutbildning och omskolning inrättas samt att kostnaderna härför bestridas av statsmedel.

Överstyrelsen för Konung Oscar II:s jubileumsfond har i skrivelse den 11 januari 1951 anfört, att under de senaste åren ett avsevärt antal vårdplatser stått oanvända vid Spenshults och Hessleby sanatorier, vilket berodde på tuberkulosens tillbakagång i landet. Överstyrelsen har nu ansett tiden vara inne för en minskning av antalet vårdplatser vid folksanatorierna. Det har därvid legat närmast till hands, att Spenshults sanatorium återställs till Kungl. Maj:ts disposition för att användas för annat sjukvårdsändamål. Riksföreningen mot reumatismen hade hos överstyrelsen gjort en förfrågan, om förvaltningen av sanatoriet kunde överlätas på föreningen för att användas såsom en konvalescent- och eftervårdsanstalt för reumatiskt sjuka. Överstyrelsen har icke något att erinra mot att Kungl. Maj:t beslutar om en sådan överlåtelse, dock under förutsättning att den nye huvudmannen av Kungl. Maj:t tillförbindes att fullgöra de förpliktelser, som överstyrelsen iklätt sig i egenskap av huvudman för sanatoriet, samt att överstyrelsen i samband därmed frikallas från ansvar för dessa förpliktelser.

En upplåtelse av Spenshults sanatorium för annat sjukvårdsändamål synes enligt överstyrelsen icke f. n. behöva föranleda ändring av bestämmelserna om vård på folksanatorierna av tuberkulossjuka statstjänstemän och värnpliktiga.

Sjukhusets drift m. m.

Riksföreningen mot reumatism har i en promemoria den 11 juni 1951 redogjort för hur föreningen avsett att driva anläggningen.

Anläggningen skall i främsta rummet användas såsom en eftervårdsanstalt för sådana reumatiskt sjuka, som nu vårdas på lasarett och sjukstugor och där erhålla för kort vårdtid. Sjukvården på anstalten avses vara av samma kvalitet och omfattning som på sjukvårdsanstalt av A-platstyp. Driften blir dock billigare än på sådan anstalt, enär den diagnostiska utrustningen kan göras enklare samt mindre vårdpersonal erfordras. En viss yrkesutbildning och omskolningsverksamhet för de sjuka är avsedd att bedrivas vid anstalten.

Riksföreningen är villig att övertaga den personal, som f. n. är anställd vid sanatoriet, med undantag av de båda läkarna, en laborator samt ett tiotal befattningshavare, som tidigare lidit av tuberkulos. Några skyldigheter mot redan pensionerad personal vill föreningen icke påtaga sig.

I samband med överlåtelsen erfordras ombyggnads- och reparationsarbeten för 670 000 kronor. Därjämte erfordras viss utrustning för 95 000 kronor. Då

Spenshult är statsegendom, förutsätter föreningen, att staten bestrider dessa kostnader, liksom att staten även i framtiden svarar för större reparationer och ombyggnader. Anläggningen är i trängande behov av modernisering, och sådan måste vidtagas, även om anläggningen i fortsättningen skulle användas som sanatorium. Kostnaderna härför syntes komma att understiga de nu angivna med endast ca 200 000 kronor.

Driftkostnaderna för budgetåret 1952/53 beräknas till 825 000 kronor, vilket motsvarar ca 17 kronor i vårdkostnad. Landstingen och städerna utanför landsting förutsätts bidra till driftkostnaderna i relation till beläggningen från de olika sjukvårdsområdena. Sälunda skulle av vårdkostnaden med nuvarande prisläge 3 kronor erläggas av patienten och återstående 14 kronor av vederbörande landsting eller stad.

Föreningen har hos svenska landstingsförbundet och svenska stadsförbundet efterhört, huruvida landstingen och städerna äro villiga att sälunda bidra till driftkostnaderna. *Svenska landstingsförbundet* har vidarebefordrat förfrågningen till de olika landstingens förvaltningsutskott. Av 21 utskott, som avgivit svar, ha alla utom ett förklarat sig villiga att för resp. landsting förorda anslag för ändamålet. I flera yttranden har dock understrukits, att det i princip bör åvila staten att bekosta driften. *Svenska stadsförbundet* har från sina huvudmän inhämtat, att intresset för inackordering på dylik eftervårdsanstalt av för denna vårdform lämpade fall är mycket stort, varför förslaget att tillsvidare på försök omdisponera Spenshults sanatorium till en anstalt för reumatiskt sjuka tillstyrkes. Någon erinran mot den av riksföreningen kalkylerade kostnaden av ca 17 kronor per patient och vård dag förelåg icke. Beträffande frågan om den till 3 kronor föreslagna vårdavgiften anser förbundet det lämpligare, att varje huvudman finge bestämma den avgift, som skall erläggas av vederbörande patient från huvudmannens sjukvårdsområde.

Riksföreningen avser att vid bifall till framställningen ställa ett driftkapital av 500 000 kronor till anstaltens förfogande.

Yttranden.

Yttranden ha avgivits av statskontoret, medicinalstyrelsen, pensionsstyrelsen och överstyrelsen för yrkesutbildning samt byggnadsstyrelsen. Därjämte har över enbart riksföreningens promemoria inhämtats yttrande från överstyrelsen för jubileumsfonden.

Statskontoret. Mot förslaget att förvaltningen av sjukhuset skulle överlåtas till riksföreningen mot reumatism synes i betraktande av det trängande behovet av vårdplatser för reumatiskt sjuka ej vara något att erinra. Statskontoret erinrar, att enligt beslut av 1946 års riksdag (prop. 224, skriv. nr 388) statens bidrag till inrättande av reumatikeravdelningar vid kroppssjukhus, som drivas av landsting och städer, lämnas i form av lån för avdelningarnas inrättande och utrustning. Statens ansvar skall därvid begränsas till högst 15 000 kronor

per plats. Med de f. n. dryga byggandskostnaderna följer av maximeringen av statens andel, att en icke obetydlig del av kostnaderna kommer att stanna på vederbörande huvudman. Mot den föreslagna finansieringen av en reumatiker-vårdanstalt i Spenshult — enligt vilken staten skulle svara för hela anläggnings- och utrustningskostnaden — talar, att den kan befaras verka hämmande på utbyggnaden av platstillgången för reumatikervård vid landstingens och städernas sjukhus. Enligt statskontorets mening böra därför de landsting och städer, som komma att dra nytta av en reumatikeranstalt i Spenshult, påtaga sig så stor del av kostnaderna för erforderliga om- och nybyggnader, som följer vid en analog tillämpning av de år 1946 beslutade bidragsgrunderna. Förutsättning för överlåtande av sjukvårdsanläggningen vid Spenshult på riksföreningen bör vara, att överenskommelse kan träffas mellan riksföreningen och överstyrelsen för jubileumsfonden rörande den vid sanatoriet anställda personalen. Under inga omständigheter bör staten påtaga sig något ansvar för eventuellt övertalig personal.

Medicinalstyrelsen. På grund av tuberkulosens tillbakagång är Spenshults sanatorium icke längre erforderligt för tuberkulosvård. Det är därför angeläget, att sanatoriet kommer till användning för annat ändamål, och reumatikervården synes därvid böra komma i första rummet. Ur administrativ synpunkt och på längre sikt torde det ha varit lämpligare, om Hallands läns landsting eventuellt i samverkan med något eller några andra landsting övertagit sanatoriet; detta även med tanke på vederbörande förenings svaga ekonomiska ställning. I frågans nuvarande läge vill styrelsen dock icke motsätta sig föreliggande förslag i princip. Det synes styrelsen likväl önskvärt, att undersökningar göras i syfte att få till stånd formliga avtal med lokala huvudmän angående disposition av visst minimiantal platser, förslagsvis 80, i analogi med vad som förut tillämpats av överstyrelsen för Konung Oscar II:s jubileumsfond.

Pensionsstyrelsen. Riksföreningen uttalar å ena sidan, att Spenshults sanatorium är avsett att användas som eftervårdsanstalt men å andra sidan att sjukvården vid anstalten avses vara av samma kvalitet och omfattning som på sjukvårdsanstalt av A-platstyp. Det synes sålunda oklart, huruvida platserna skola komma att få A- eller E-platskaraktär. Om avsikten skulle vara, att platserna skola bli av A-platstyp, synes det starkt kunna ifrågasättas, huruvida det är lämpligt att vid sidan av landstingens och pensionsstyrelsens sjukhusväsen tillskapa en av en förening driven anstalt, där platserna äro av samma karaktär och där samma slag av reumatikersjuka skola vårdas som vid de allmänna sjukhusen. Är avsikten däremot, att platserna skola bli av E-platstyp, ställer sig saken annorlunda. På anstalten skulle då lämpligen kunna vårdas sådana patienter, som tidigare erhållit vård på A-plats men som av olika skäl icke lämpligen böra återsändas direkt till hemmet utan äro i behov av en tids fortsatt vård och vila under medicinsk kontroll. Särskilt torde betydande svårigheter föreligga för åtskilliga äldre reumatiskt sjuka att få tillräckligt långvarig vård på lasarett. Ifrågavarande äldre patienter kunna, om de alltför mycket över-

skridit 60-årsåldern, med hänsyn till grunderna för pensionsstyrelsens invaliditetsförebyggande verksamhet icke heller beredas vård på pensionsstyrelsens sjukvårdsanstalter. Under förutsättning således, att icke samma klientel som på pensionsstyrelsens anstalter kommer att vårdas på den föreslagna anstalten utan att denna i stället närmast erhåller karaktären av efterbehandlingsanstalt, anser sig styrelsen kunna tillstyrka, att Spenshults sanatorium omdanas till anstalt för reumatiskt sjuka.

Överstyrelsen för yrkesutbildning. Möjlighet finnes att i vissa lokalutrymmen inom anstalten ordna yrkesutbildning och omskolningsverksamhet, därest detta skulle befinnas lämpligt. Överstyrelsen är beredd att medverka vid den närmare utformningen av den utbildning, varom det här kan bli fråga.

Byggnadsstyrelsen. Styrelsen har vid besiktning av byggnaderna på platsen tagit del av de föreslagna åtgärderna. Därvid har konstaterats, att huvudbyggnaden i fråga om allmänt underhåll är i gott skick, men att värmesystemet inklusive lågtrycksångpannor är förslitet och bör genomgripande renoveras. Såvitt byggnadsstyrelsen kunnat bedöma, synas de till sammanlagt 670 000 kronor upptagna kostnaderna för föreslagna byggnadsåtgärder lågt beräknade. En del av de föreslagna arbetena, såsom vattrivning och avfärgning av fasaderna, utbyte av kylmaskineri samt målning av vissa lokaler, som ej beröras av ombyggnaden, kunna dock hänföras till underhållsarbeten, vilka ej med nödvändighet behöva utföras i detta sammanhang. Med nämnda inskränkningar skulle det ursprungliga programmet kunna genomföras för en kostnad av 682 000 kronor. I denna summa ingå kostnader för inredande av 10 bostäder på vinden med 130 000 kronor, anordnande av terapilokaler på vinden med 55 000 kronor samt ny telefonväxel med 12 000 kronor. Byggnadsstyrelsen har emellertid funnit, att vissa arbeten, som ej ingingo i det ursprungliga förslaget, böra utföras i samband med en eventuell ombyggnad av anstalten. Således måste köket och dess biutrymmen förses med mekanisk ventilation, ny kökshiss installeras och huvudtrappans hiss med hänsyn till det nya vårdklientelet förses med fininställning. Kostnaderna för dessa arbeten ha beräknats till 37 000 kronor. Dessutom behöver 65 klädskåp anskaffas till sjukrummen samt stekskåp och potatisskalare till köket för en kostnad av sammanlagt 8 000 kronor. Riksföreningen har därjämte anmält ett behov av terapilokal för finmekanik. Kostnaderna för inredning av denna lokal i pannhusets vindsvåning ha beräknats till 5 000 kronor. Den totala kostnaden för iordningställande av anstalten har sålunda beräknats till $(682\ 000 + 37\ 000 + 8\ 000 + 5\ 000)$ 732 000 kronor.

Överstyrelsen för Konung Oscar II:s jubileumsfond. Ett driftkapital på 500 000 kronor torde icke ge tillräcklig ekonomisk grundval för sanatoriets drift. Rörande ombyggnadskostnaderna — vari ingår bl. a. 175 000 kronor för omläggning av värmesystemet och 30 000 kronor för byggnadsarbeten i samband med omläggningen — påpekas, att 1942 års riksdag beviljat statsbidrag å 79 000 kronor för omläggning av värmeledningen och 60 000 kronor för modernisering av panncentralen vid sanatoriet. Dessa arbeten ha kunnat fullföljas endast i

den omfattning arbetstillstånd erhållits. I följd härav har omläggningen av värmeledningen ännu icke blivit utförd och inom panncentralen återstå ännu vissa arbeten. Av de medel, som beviljats för ifrågavarande ändamål, synes återstå ett belopp av 86 744 kronor 17 öre. I händelse statsbidrag beviljas till de av föreningen ifrågasatta ändrings- och reparationsarbetena, synes nämnda belopp kunna överföras från anslaget till Bidrag till byggnadsarbeten vid folksanatorierna för att disponeras för ändamålet.

Departementschefen.

Som en följd av tuberkulosens tillbakagång finnes f. n. ett permanent överskott av vårdplatser på sjukhusen för lungtuberkulos. Vid de av överstyrelsen för Konung Oscar II:s jubileumsfond förvaltade s. k. folksanatorierna, vilkas sammanlagt 524 ordinarie vårdplatser äro av riksplatskaraktär, har detta överskott på senare tid blivit så markerat, att överstyrelsen funnit en minskning av antalet vårdplatser påkallad. Denna minskning har ansetts böra ske genom att ett av de fyra sanatorierna, nämligen Spenshults, upplåtes för annat sjukvårdsändamål.

Inom vissa andra grenar av sjukvården kan tillgången på vårdplatser långt ifrån täcka behovet. Ett av de områden, där bristen är särskilt påtaglig, är reumatikervården. 1941 års reumatikervårdssakkunniga beräknade i sitt år 1945 framlagda betänkande del III, att ytterligare nära 3 000 nya vårdplatser skulle behövas; av praktiska skäl reducerade dock de sakkunniga utbyggnadsbehovet till 2 000 platser. De räknade då med, att 2 100 redan befintliga vårdplatser alltjämt skulle stå till förfogande för vård av reumatiker. Av de 2 000 platser, som ytterligare borde utbyggas, avsågos ca 1 000 platser böra få karaktären av konvalescent- och eftervårdsplatser. Under tiden efter det att de sakkunniga framlade sina beräkningar torde någon väsentlig förändring ifråga om vårdplatstillgången icke ha inträtt, i varje fall icke beträffande eftervårdsplatser. Platsbristen medför ofta en allt för kort vårdtid, i det patienter på sjukhus av A-platstyp ej sällan utskrivs, när de behandlats för de mera akuta sjukdomssymtomen, för att bereda plats för nya akuta sjukdomsfall. En utbyggnad av eftervårdsplatser, som kunna komplettera A-vården för reumatiker, är därför ett angeläget önskemål. Det initiativ, som riksföreningen mot reumatism tagit i syfte att få till stånd ett eftervårds-sjukhus för reumatiker, måste därför hälsas med tillfredsställelse.

Med hänsyn till vad jag sålunda anfört vill jag i princip ansluta mig till förslaget, att sanatoriet på Spenshults kronopark skall upphöra att fungera som vårdanstalt för lungtuberkulos och i stället upplåtas för reumatikervård.

Spörsmålet om reumatikervårdens framtida organisation har ännu icke fått någon mera slutgiltig lösning, trots att det på senare tid behandlats av icke mindre än fyra utredningar. Då bl. a. frågan om huvudmannaskapet för vården är svävande, kan man ifrågasätta lämpligheten av att staten skall medverka till att ytterligare en huvudman nu tillkommer. Som framgår av vad jag tidigare an-

fört är emellertid behovet av vårdplatser för reumatiker trängande, och Spenshultsanläggningen torde därför utan onödigt dröjsmål böra tagas i anspråk för detta ändamål. Med hänsyn härtill anser jag, att Kungl. Maj:t bör utverka riksdagens bemyndigande att upplåta sjukhuset till riksföreningen mot reumatism. Upplåtelsen torde emellertid böra begränsas till en tidrymd av förslagsvis 10 år. Före utgången av denna tid bör man taga upp till förnyad prövning, huruvida föreningen även i fortsättningen skall driva sjukhuset eller om anläggningen skall upplåtas till annan huvudman. Från föreningens sida har man under hand förklarat sig villig att godtaga detta villkor.

I fråga om vilken kategori vårdbehövande, som bör mottagas på sjukhuset, anser jag i anslutning till pensionsstyrelsens uttalande, att Spenshult närmast bör erhålla karaktären av efterbehandlingssjukhus för sådana reumatiskt sjuka, som nu vårdas på lasarett och sjukstugor.

Enligt riksföreningens planer skulle driftkostnaderna finansieras genom en mindre patientavgift samt genom bidrag från landsting och icke-landstingsstäder i förhållande till beläggningen från olika sjukvårdsområden. Utgifter för underhåll och smärre reparationer av byggnader ingå i driftkostnadsberäkningen. I samband med överlåtelsen skulle emellertid staten i egenskap av anläggningens ägare bekosta nödvändiga reparations- och ombyggnadsarbeten samt anvisa medel för inköp av viss utrustning. Därjämte har föreningen förutsatt, att staten även för framtiden skall svara för mera kostnadskrävande sådana arbeten. För egen del finner jag mig böra tillstyrka, att kostnaderna för de arbeten och den utrustning, som i nuläget oundgängligen erfordras för att göra anläggningen tjänlig som reumatikersjukhus, bestridas av statsmedel. Däremot anser jag det ej böra ifrågakomma, att staten i framtiden skall bekosta några som helst byggnads- eller underhållsarbeten, således icke heller under den 10-årsperiod, som den nu aktuella upplåtelsen avser.

Kostnaderna för de nu aktuella ombyggnadsarbetena ha av byggnadsstyrelsen beräknats till 732 000 kronor. Av befintlig reservation under anslaget till Bidrag till byggnadsarbeten vid folksanatorierna synas omkring 87 000 kronor avse arbeten vid Spenshults sanatorium. Ett ytterligare belopp av (732 000 — 87 000) 645 000 kronor skulle alltså behöva anvisas. För anskaffning av viss utrustning har föreningen beräknat ett medelsbehov av 95 000 kronor. Totalt skulle alltså erfordras ett anslag av 740 000 kronor. Jag föreslår, att detta belopp anvisas genom uppförande på riksstaten av ett särskilt reservationsanslag för ändamålet samt att 87 000 kronor överföras till detta nya anslag från det tidigare nämnda bidragsanslaget. Med hänsyn till att upplåtelsen av sjukhuset till föreningen föreslagits skola inskränkas till en tidrymd av 10 år, är det icke uteslutet, att anslagsbehovet vid förnyad prövning skulle kunna begränsas. Det torde därför få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma det belopp, som må tagas i anspråk av det nya anslaget.

Underhandlingar ha förts mellan riksföreningen och överstyrelsen för jubileumsfonden rörande den vid sanatoriet anställda personalen. Enligt uttalanden,

som gjorts i anslutning till dessa underhandlingar, skall överstyrelsen bibehålla ansvaret för läkarpersonalen, laboratorn och de befattningshavare, vilka lidit av tuberkulos och icke kunna förete friskintyg. Ifråga om pensionskostnaderna är överstyrelsen villig att helt svara för sådana kostnader för vid överlåtelsen redan pensionerad personal samt att deltaga i pensionskostnaderna enligt de vid överlåtelsen gällande avlönings- och pensionsbestämmelserna för den personal, som i framtiden kommer att pensioneras, med ett belopp, som motsvarar varje befattningshavares tjänstetid före överlåtelsen. Överstyrelsen har härvid förutsett, att statsbidrag fortfarande kommer att utgå för täckande av folksanatoriernas driftunderskott. Jag utgår från, att överstyrelsen i största möjliga utsträckning kommer att inom folksanatorierna utnyttja den personal, som icke övertages av riksföreningen.

Erforderliga villkor för dispositionen av sjukvårdsanläggningen torde få bestämmas av Kungl. Maj:t, när riksdagens beslut i frågan föreligger. Upplåtelsen av anläggningen synes böra ske under det förbehållet, att, om sjukvårdsverksamheten nedlägges eller icke upprätthålles på ett tillfredsställande sätt, föreningen skall vara skyldig att frånträda rätten till sjukhusets nyttjande.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) bemyndiga Kungl. Maj:t att på de villkor, som Kungl. Maj:t föreskriver, till riksföreningen mot reumatism upplåta det nu under förvaltning av Konung Oscar II:s jubileumsfond stående sanatoriet på Spenshults kronopark att av föreningen nyttjas som eftervårdssjukhus för reumatiker;

2) till *Ombyggnad och utrustning av Spenshults reumatikersjukhus* för budgetåret 1952/53 under elfte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 740 000 kronor;

3) medgiva, att till nyssnämnda anslag må av befintlig reservation å anslaget till Bidrag till byggnadsarbeten vid folksanatorierna överföras ett belopp av 87 000 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

C.-G. Carlström.